

50

Голова Миколаївської облради Ігор ДЯТЛОВ: «Керівник повинен працювати на результат»

Він молодий та амбіційний, а ще добре освічений та вихований. Ще 6 пак, наймолодший голова облради за всю історію України!

– Шановний Ігоре Сергійовичу, у вашому рішенні очолити Миколаївську облраду чого було більше – здорових чоловічих амбіцій, прагнення підкорити ще одну висоту чи, скажімо, бажання комусь щось довести?

– Депутатською діяльністю займаюся вже більш як п'ять років, тому мені не потрібно щось комусь доводити. 2008 року я очолив найбільшу фракцію в Миколаївській облradі – фракцію Партії регіонів. А згодом став головою обласної ради з однією метою – реалізувати всі завдання, які поставив перед собою. Адже за ці роки накопичив певний досвід, розумію гострі проблеми регіону й знаю, як їх можна розв'язати.

Що стосується здорових чоловічих амбіцій, вони в мене завжди були. Напевно, завдяки їм і досягаю поставлених цілей.

Добірка журналу **Віче**

Ігор ДЯТЛОВ народився 12 вересня 1981 року в Миколаєві. Навчався в Миколаївській гуманітарній гімназії № 2. У 2003 році закінчив Одеський національний університет імені Мечникова за фахом «менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», згодом – заочно аспірантуру за спеціальністю «управління проектами та програмами» Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова.

Заснував низку аграрних підприємств. Проте, обійнявши посаду голови обласної ради, залишив бізнес. Уперше депутатом Миколаївської обласної ради обраний 2006 року. 2008-го очолив найбільшу в облradі фракцію – Партії регіонів. Восени 2010 року вдруге обраний депутатом Миколаївської обласної ради, а згодом – очолив її. Одружений. Має двох дітей. Хобі – спорт.

– У чому секрет вашого успіху та удачі?

– Насамперед я вдячний своїм батькам за виховання і знання, які вони мені допомогли здобути. Вважаю, що людина протягом усього життя має вдосконалюватися та розвиватися і в цьому, мабуть, запорука її удачі. Закінчивши Одеський національний університет імені Мечникова, деякий час працював топ-менеджером на підприємстві «Зелений Гай». Проте, перейшовши на роботу до обласних структур, знову пішов навчатися...

Загалом, думаю, найголовніше – це підтримка сім'ї. Були різні моменти в моєму житті. Інколи доводилося приймати непрості рішення, і завжди близькі люди були поруч. Я вдячний їм за підтримку!

– На вашу думку, які риси характеру мають бути притаманні голові облради, щоб стати успішним керівником?

– Відповідальність і рішучість передовсім. Потрібно знаходити в собі сили й бажання приймати інколи непопулярні рішення, не боятися відповідальності. Вважаю, це риси, якими має бути наділений керівник. Також украй необхідне працелюбство. Не розумію людей, котрі, обійнявши відповідальну посаду, скаржаться, що їм важко та хтось заважає працювати. Бажаєш досягти успіху, приготуйся викладатися на 100 відсотків!

– Можливо, цим пояснюються деякі кадрові зміни в підпорядкованих структурах?

– Так, мені незрозуміло, коли керівник профільного управління або комунального підприємства не виконує своїх прямих функцій і обов'язків, а часто-густо використовує посаду для вирішення власних меркантильних питань. Керівники мають працювати на результат загальної справи. А тих, що не розуміють цього і не налаштовані на роботу, буде усунуто з посад. Переконаний, на їхні місця прийдуть

ефективні менеджери, котрі зможуть добре керувати комунальними підприємствами.

До речі, коли я обійняв посаду голови облради, більшість комунальних підприємств були збитковими. Цю тенденцію поступово вдалося змінити. Як приклад згадаю КП «Фармація». Донедавна воно зазнавало збитків. Аптеки приватизувалися, обороти підприємства падали. Що й казати, якщо «Фармація» не була представлена в деяких обласних лікарнях і цілковито – в районних і міських. Сьогодні ми не закрили жодної аптеки, навпаки, відкриваємо нові. Ми збільшили оборот підприємства. Більше того, «Фармація» несе й соціальне навантаження, надаючи знижки для ветеранів та малозабезпечених.

– Ігоре Сергійовичу, на Миколаївщині торік зібрали рекордний урожай, близько 2,7 мільйона тонн зерна! Що, на вашу думку, сприяло таким показникам та чим сьогодні держава може допомогти аграріям?

– Гадаю, об'єктивні та суб'єктивні чинники. Торік під час сівби озимих погода була сприятлива, навесні пшениця, ячмінь дали добрі паростки... Також не можна не сказати слова подяки нашим аграріям, які досягли таких результатів. А от урожай рапсу через заморозки був значно менший, ніж планувалося.

Щодо нагальних проблем? Сьогодні найважливіше питання для аграріїв – це можливість повернути лізингові програми, за якими можна було за спрощеною системою отримувати в лізинг нову техніку. Якби такі програми в нас працювали, як було до 2008 року, це дало б можливість вивільнити оборотні кошти для закупівлі сучасних добрив.

Також гадаю, що на державному рівні нині треба приділити увагу програмі впровадження крапельного зрошення в тих областях, територія яких є зоною ризикованого землеробства.

– Яка, на вашу думку, головна проблема місцевого самоврядування в Україні та безпосередньо на Миколаївщині, як її розв'язати?

– Сьогодні всі кажуть про те, що повинна бути реформа місцевого самоврядування, після реалізації якої роль його має посилитися. І я погоджуюся, що нині для розв'язання деяких проблем недостатньо функцій. Як, наприклад, можна розв'язати проблему з незаконним видобутком корисних копалин у регіоні? Реагуєш на звернення місцевих громад стосовно того, що на території сільської ради виник незаконний кар'єр, закриваєш його, запрошуєш людей, говориш із ними: що сьогодні заважає відвести землю, отримати необхідні узгодження в місцевих радах і отримати ліцензію в профільному міністерстві? Кажуть, такий процес розтягнеться на 3–4 роки! Звичайно, якби функції видачі ліцензії були передані до обласних рад, це значно скоротило б і час, і витрати підприємства на отримання необхідних документів.

Проте ми не сидимо склавши руки. На звернення депутатського корпусу Миколаївської обласної ради отримали відповідь Державної служби геології і надр України. Всі наші пропозиції враховані в новій редакції проекту Кодексу України про надра. Тепер чекаємо, коли Верховна Рада розглядатиме цей проект, і сподіваємося на позитивний результат.

– Минув рік, і сьогодні вже можна підбивати перші підсумки. Що вважаєте найбільшим своїм досягненням за цей період?

– Найважливіше в роботі органів місцевого самоврядування – це те, що прийняті нами програми успішно реалізуються. Протягом року спільними зусиллями нам вдалося реконструювати 40 дитсадків області. Ще п'ять років тому вони були занедбані, а нині практично всі відновлені або збудовані заново. За рахунок бюджетів усіх рівнів проведено капітальний ремонт дев'яти шкіл. Окрім цього, вдалося за-

лучити спонсорські кошти для ремонту шкіл в Очаківському й Миколаївському районах. Окремо варто сказати про Богданівську школу (Доманівський район), яку фактично звели заново. 2009 року школа була просто розвалена. І в рекордні терміни нова влада її відбудувала з нуля. А завдяки дії програми «Відновлення зовнішнього освітлення сільських населених пунктів Миколаївської області» там, де вже забули про освітлення вночі, сьогодні горять ліхтарі. Програму цю продовжено, тож упевнений, що за нинішню каденцію всі вулиці сіл матимуть освітлення.

Також хочу зазначити, що на сфері медицини щорічно з обласного бюджету виділяємо близько третини мільярда гривень. Поступово змінюється і зовнішній вигляд медичних закладів, щорічно з'являється нове обладнання. Одним із важливих досягнень у цій сфері вважаю те, що 2012 року в Миколаївській області розпочнеться будівництво обласного перинатального центру. Ми довго обговорювали, що краще для цього: реконструювати третій пологовий будинок або звести нову споруду на території обласної лікарні. Вирішили будувати з нуля. 2011 року з обласного бюджету вже спрямовано 900 тисяч гривень на розробку проектно-кошторисної документації, а 2012-го будівництво має розпочатися.

– І останнє, Ігорє Сергійовичу, які ваші плани на майбутнє?

– У планах на цю каденцію створити комунальний дитячий табір-санаторій, де могли б протягом року оздоровлюватися діти-сироти й діти із малозабезпечених сімей.

Плануємо також створити студентське містечко на базі парку Перемоги в Миколаєві. Сьогодні об'єкти там фактично розбиті. Це стадіон, спортивні майданчики, на яких уже неможливо займатися спортом. Та й сам парк залишає бажати кращого. Хочемо 2012 року стадіон реконструювати (для цього його треба передати у власність одного з університетів), побудувати поруч кілька спортивних майданчиків, ігрові доріжки, майданчики для заняття силовими видами спорту, а також спорудити на території цього комплексу манеж, у якому розмістилася б міська школа фехтування. Для Миколаївської області цей вид спорту має особливе значення. У нас мешкають дві олімпійські чемпіонки, вони є депутатами міської та обласної рад – Ольга Харлан та Олена Хомрова. Завдяки їхнім перемогам фехтування в нашому місті стає дедалі популярнішим. Але, на жаль, тренування відбуваються у неадаптованій будівлі, якій уже понад 100 років. Для нас дуже важливо, щоб 2012 року в рамках реалізації проекту «Студентське містечко» ми змогли побудувати ще й спорткомплекс для нової школи фехтування.

Від розмови Євген ТИЩУК.
Фото автора.

Ювілей таврійського барона

Наукові й культурно-ділові кола Херсонщини готуються відзначити 100-річний ювілей барона Едуарда Фальц-Фейна – знаного представника відомої династії, різнопланова діяльність якої пов'язана з Біосферним заповідником Асканія-Нова. Він народився на Херсонщині в селі Гаврилівка (раніше – Фальц-Фейнове) 14 вересня 1912 року. Революційної доби родина залишила український Південь і згодом перебралася до Князівства Ліхтенштейн, де Е. Фальц-Фейн відбувся як громадський діяч, бізнесмен і меценат. Очолював Олімпійський комітет Ліхтенштейну, ініціював установа широкі культурних відносин князівства з Росією та Україною, створив разом із письменником Юліаном Семеновим, коли той працював спецомор «Літературної газети» в Німеччині, Міжнародний комітет з вивчення російських культурних цінностей на батьківщині.

Ще за радянських часів Е. Фальц-Фейн установив контакти з громадою Асканії-Нови. Відомо, що його дядько Фрідріх успішно розвивав заповідник, завдяки чому він став культурно-діловим брендом краю. Після здобуття Україною незалежності барон Фальц-Фейн активно продовжив меценатську діяльність і 1992 року заснував фонд, кошти якого мали бути спрямовані на збереження й реставрацію родинного маєтку в Асканії-Нові. І для цього з власних статків виділив 100 тисяч доларів. Проте, на жаль, його сподівання щодо реставрації досі не справилися.

Постать Е. Фальц-Фейна знакова для Півдня України, адже, вивезений у дитинстві далеко за межі своєї «малої батьківщини», він не тільки не забув, а й протягом багатьох років дбає про край, де колись здобула визнання його династія, залишивши помітний слід в історії Таврії.

Ярослав ГОЛОБОРОДЬКО,
професор.